

Рум фатҳ қилинмай туриб Дажжолнинг чиқишини кўрмаймиз

13:34 / 12 август 3145

يَشْرُقُوا لِإِذْرُوتِ سُمْلَانَعِ
ذُنْعَ لَأَقُ هَّنَا هُنَعُ هَلْ لَأِي ضَر
تُعَمَسُ : صَاعِلَانِبِ وَرْمَعِ
هَلْ لَأِي لَصِ هَلْ لَأَلُوسَرِ
مُوقَاتٍ « : لُوقِي مَلَسَوِ هِيَلَعِ
رَثَكَا مُورَلَاوُ عَاسَلَا
: وَرْمَعُ هَلْ لَأَقَفِ ، «سَانَلَا

اَمُّ لُؤُقَا : لَاقُ ، لُؤُقَات اَمُّ رِصْبَا
 يَلَصَّ هَل ل ل ل وُسَرُ ن م تُعَمَس
 نِيَّ ل : لَاق مَّ لَسَوِ هِيَ لَعُ هَل ل ا
 ا ل ا ص خ ل م ه ي ف ن ا ك ل ذ ت ل ق
 س ا ن ل ا م ل ح ا ل م ه ن ا ا ع ب ر ا
 ع ق ا ف ا م ه ع ر س ا و ه ن ت ف ذ ن ع
 ه ر ك م ه ك ش و ا و ه ب ي ص م ذ ع ب
 ن ي ك س م ل م ه ر ي خ و ه ر ف ذ ع ب
 ه س م ا خ و م ي ت ي و ف ي غ ض و
 ن م م ه ع ن م ا و ه ل ي م ج ه ن س ح
 ك و ل م ل ا م ل ظ

Муставрид ал-Қураший розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Амр ибн Оснинг олдида «Расулуллоҳ алайҳиссаломнинг **«Қиёмат қойим бўлганда одамларнинг кўпчилиги румликлар бўлади»**, деганларини эшитганман», дедим. «Оғзингга қараб гапир!» деди Амр. «Расулуллоҳ алайҳиссаломдан эшитган нарсани айтяпман», дедим. У шундай деди: «Агар улар ҳақида бу гапни айтсанг, уларда тўрт хислат бўлади:

- улар фитна пайтида энг ҳалим одамлар бўлади;
- мусибатдан кейин энг тез ўзига келган одамлар бўлади;
- қочгандан кейин энг тез қайта қувганлар бўлади;
- уларнинг энг яхшиси мискин, заиф ва етимлар бўлади.

Улардаги бешинчи гўзал яхшилик шуки, подшоҳларнинг зулмидан энг кўп ман қилинганлар бўлади».

يَضْرَعُونَ تَعْنِي نَبِيْعَ فَاِنْ نَع
لُؤْسَرَعَمَ اَنْ كَبَلْ اَقُوْهُ نَعْ هَلْ لَ
هُيَلَعُ هَلْ لَ اِيْلَصْ هَلْ لَ
يَتَأْفِيْهِ وَزَعِيْفَمَلَسَو
هُيَلَعُ هَلْ لَ اِيْلَصْ يَبْنَلْ
بِرْعَمَلْ لَبِقْ نَمُ مَوْقَمَلَسَو
فَوْصَلْ اَبَايْثُ مَهْيَلَع
مُهْنِ اِفِيْهِ مَكَ اَذْنَعُ هُوَقَفْ اَوْف
يْلَصْ هَلْ لَ اِلُؤْسَرَوُ مَ اِيْقَلْ
بَلْ اَقُوْ، دِعْ اَقُوْ مَلَسَو هِيْلَعُ هَلْ لَ

مِهْتِئَا : يِسْفَن يِفْ تُلُقَف
الْهَنْيَبُ وَهُنْيَبٌ مُقَف
هَلَعَلْ تُلُقُ مُثْ هَنْوَلَاتُغِي
تُمُقَفْ مُهْتِيَتَأْفْ مُهَعَمْ يَجَن
تُظِفَحْفْ هَنْيَبُ وَهُنْيَبُ
يِفْ نُهُدَعَأْتِ أَمَلَكْ غَبْرَأْ هَنْم
ةَرِيَزَجَ نُوَزَعَتْ « : لَأَق ، يَدِي
مُثْ هَلَلَا أُهُخْتُ فِي فَبَرَعَلَا
مُثْ هَلَلَا أُهُخْتُ فِي فَسِرَاف
أُهُخْتُ فِي فَمُورَلَا نُوَزَعَتْ
لَأَجْدَلَا نُوَزَعَتْ مُثْ هَلَلَا
: لَأَق . « هَلَلَا أُهُخْتُ فِي فِ
يَرَنَ أَلْ رُبَاجِ أَيُّعُفَانِ لَأَقَف

حَتْفُتِ يَّتَحُّجُّخِي لَّجِّدَلَا مُلْسُمُ أُمُّهَ أَوْرُ مِوْرَلَا

Нофеъ ибн Утба розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий алайҳиссалом билан бирга бир ғазотда эдик. Набий алайҳиссаломнинг ҳузурларига мағрибдан жун кийимли бир қавм келди. Улар у зотга бир тепаликда рўпара келишди. Улар тик туришар, Расулуллоҳ алайҳиссалом эса ўтирар эдилар. Ўзимга ўзим: «Бориб, улар билан у зотнинг ўрталарига тур, яна у зотга бирор ёмонлик қилишмасин», дедим. Сўнгра: «Эҳтимол, у зот улар билан махфий гап гаплашаётгандирлар», дедим. Кейин бориб, улар билан у зотнинг ўрталарига турдим. Ўшанда у зотдан тўрт калимани ёдлаб олдим, уларни қўлларим билан санаб бераман: **«Араб жазирасига ғазот қиласизлар, Аллоҳ уни фатҳ қилади. Сўнгра Форсга, Аллоҳ уни ҳам фатҳ қилади. Кейин Румга ғазот қиласизлар, Аллоҳ уни ҳам фатҳ қилади. Сўнг Дажжолга қарши ғазот қиласизлар, Аллоҳ уни ҳам фатҳ қилади».** Нофеъ айтади: «Рум фатҳ қилинмай туриб Дажжолнинг чиқишини кўрмаймиз, Жобир!»

Иккисини Муслим ривоят қилган.

«Фитналар ва Қиёмат аломатлари» китобидан